

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Frosta

Emne: Lauving

Bygdelag: Frosta

Oppskr. av: Hans Væst

Gard: Saltbuvald

(adresse): Frosta

G.nr. 67 Br.nr. 9,

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Lauv av ømsi slag var adskellig brukt i mine besteforeldres tid. ca. 1840 -

A At rispe (råppå) lauv-isør av silje var brukt i min heim tid ca 1890. At "råppå" seljan var like så årvist som at skjøre kornet. Når det led så langt utover høsten et lauvnet låstuede var tiden inne. Vi bar det heim i søkke eller kårmer og bredde det utover lavgulvet tid forking. Det var isør for til saiene. Også lauv av rogn og ~~av~~ asp blev sanket. - dog ikke så jamt fordi det var forbundet med mer arbeide at sanke lov av disse frøer - Lauv av disse frøer blev kanglet, som det hedde. Det vil si - Vi brukte en kniv eller sigd å hugg lovet av kvialene. Også dette for var regnet for godt for isør til saiene.

Ellers blev alderlauv (orrelauv) meget brukt. Der hadde man uttrykket "bryte lauv" - Fordi man brekket av

21
de smågrener eller unge skut og
bandt dem sammen som kornbann.
— „Lauvkjerr“ kaldes et sligt bann.

Til tørking blev kjerrne trukket
op på stov, ligesom som brugt
med kornbann.

Man regnede med, at man måtte
bruge så og så mange lauvkjerr
til hver vinterfodring alt efter som
budskaften var stor eller liten.

Lauvbrysting af denne slags var
vist mest slutt ca 1870. —

Lauv - Lauvkjerrne var vist brugt
til alle husdyr, — især de kø og
sau, men også hesten måtte
fa til takke med endel lauvfor.

Rakelauv har jeg ikke høit nevnt.

1702

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING